

ger sig opgaver som dem, der er tale om her med de bosniske krigsflygtninge.

Der er jo aldrig nogen – heller ikke regeringen – der har sagt, at det bliver nemt, men indimellem er det i politik sådan, at man står over for opgaver, som man ikke bare kan løbe fra, når det begynder at blive en smule vanskeligt.

Derfor er jeg glad for at sige, at den reaktion fra det borgerlige Danmark, som hr. Steen Gade efterlyser, findes mange steder rundt omkring. Den findes i lokalsamfundene, hvor arbejdsmænd, skolelærere, slagtere, gårdejere, fabriksarbejdere, husmødre, hjemmehjælpere og alle mulige andre har taget denne opgave på sig. Det har de gjort i arbejdet omkring asylcentre, og så fordi de mener, at der er brug for det, og dér sidder de så og er med i konkret arbejde med bosniere.

Det er mennesker, der ligner dem selv. Det er nemlig også arbejdsmænd, skolelærere, landmænd og husmødre, ja og ingeniører, professorer og alt muligt andet. Der er nemlig sket det i det borgerlige Danmark og i det socialdemokratiske og i det socialistiske Danmark, at man er gået ind i en opgave, som bygger på et grundsyn, der er dansk, på den måde, at man ikke smyer opgaverne af sig, når det begynder at blive en lille smule vanskeligt.

Det lader jo til, at den appel, som hr. Steen Gade kommer med, ikke nytter meget herinde i Folketinget, men man reagerer altså anderledes dér, hvor enkeltmennesker er i daglig kontakt for at løse en opgave, som er en del af den måde, vi nu engang opfatter vores humanistiske forpligtelser på her i landet.

Så der er ingen grund til at være så pessimistisk, for det skal Danmark nok klare. Det er en del af den måde, vi nu engang reagerer på, og derfor er der al mulig grund til hverken at gøre de vanskeligheder, der er, større eller mindre. Det, vi skal, er at løse de praktiske problemer, og det er regeringen i fuld gang med.

Jeg tror også, at masser af mennesker rundt omkring i landet forventer det af os, og derfor glæder jeg mig – da borgmestrene nu er kommet til at spille så stor en rolle i debatten i dag – over Venstreborgmestre rundt omkring i landet. Jeg glæder mig over en Birthe Juel-Jensen i Aakirkeby, jeg glæder mig over Venstrestyrede kommuner i Nordjylland, i Vestjylland og i Midtjylland, og jeg glæder mig fuldt ud lige så meget over de socialdemokratiske styrede kommuner, hvor man på tværs af partiskel har taget disse ting op.

Pointen i alt dette, og det var vel nærmest den, hr. Steen Gade efterlyste, er, at uden for denne sal er det ikke de små, partitaktiske hensyn, der kommer til at være afgørende for, hvordan man reagerer over for de bosniske krigsflygtninge, men alene et spørgsmål om, at man i politik indimellem står over for noget, man bliver nødt til at tage op.

Det er sørgeligt, at man ikke står ved den enighed, der har været tidligere. De bosniske krigsflygtninge får alligevel deres asylsagsbehandling. Der er ingen, der kan sige, om de får asyl, for det er jo ikke os, der afgør det, og derfor er det selvfølgelig også falsk tale, når det i dag gentagne gange her fra talerstolen er blevet sagt, at vi nu giver 18.000 mennesker permanent opholdstilladelse. Det ved vi ikke spor om, for det er krigens gang, der kommer til at afgøre det.

Ved afslutningen af debatten her i dag vil jeg godt sige tak til de partier, som ikke har villet løbe fra tidligere indgåede løfter og smyge sig uden om ansvaret, og som også vil være rede, når vanskelighederne viser sig undervejs rundt omkring i forskellige ressortministerier. Der kan naturligvis blive problemer med undervisningen, og der kan da også blive problemer med indkvarteringen; i sidstnævnte tilfælde bliver det i Boligministeriets regi, man skal tage stilling til det.

Jeg er glad for, at der er et flertal, som på forhånd har sagt, at efterhånden som de problemer viser sig, som vi ikke umiddelbart har kunnet kortlægge på forhånd, er man så også rede til at løse dem.

Derfor er det tilsagn, Folketinget kan give den 12. januar med en beklagelig lille forsinkelse, som jeg tror mange af os gerne havde været foruden, at et flertal står ved det løfte, der blev givet for 2 år siden, og ved de vilkårsforbedringer, der er skabt i løbet af de 2 år, for hvis vi ikke gjorde det, ville der være udsigt til en fallit. Jeg ved, at de mennesker, det drejer sig om, har været skrækslagne ved tanken om, at det hele nu skred, men sådan går det ikke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at stille et spørgsmål til hr. Hans Engell, for nu gentog hr. Hans Engell jo, at Det Konservative Folkeparti arbejdede for brede løsninger, for samarbejde, for handel osv.

Kan hr. Hans Engell ikke forklare mig, hvordan hr. Hans Engell kan tale om, at Det Konser-